

Список використаних джерел

1. Гуревич Р., Кадемія М. Смарт-освіта—нова парадигма сучасної системи освіти. Теорія і практика управління соціальними системами. 2016. 4. С. 71-78.
2. Морзе, Н. В., Непреєнко, Л. С., & Смирнова-Трибульська, Є. М. Шляхи розвитку SMART-університету. Відкрите освітнє е-середовище сучасного університету. 2020. 8. С. 191-205.
3. Smyrnova-Trybulska, E. (2018b) Smart University in Smart Society - Some Trends In E. Smyrnova-Trybulska (ed.). E-learning and Smart Learning Environment for the Preparation of New Generation Specialists. Vol. 10 (2018). Katowice - Cieszyn: Studio Noa for University of Silesia, pp. 65-80, 664.

ФОРМУВАЛЬНЕ ОЦІНЮВАННЯ В ПРОФЕСІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ВЧИТЕЛЯ НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ

Генсерук Галина Романівна

кандидат педагогічних наук, доцент кафедри інформатики та методики її навчання,
Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка
genseruk@tnpu.edu.ua

Шот Галина Степанівна

студентка спеціальності Середня освіта (Інформатика),
Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка
galyna.shot@gmail.com

Цінності нової української школи (НУШ) та стандарти освіти окреслюють нові підходи щодо організації освітнього процесу та підготовки фахівців у закладах вищої освіти. Нові стандарти початкової освіти, закладів загальної середньої освіти, методичні рекомендації Міністерства освіти й науки України щодо оцінювання школярів окреслюють формувальне оцінювання як основний різновид оцінювання. Експерти у галузі освіти також виділяють формувальне оцінювання як стратегію підвищення рівня навчальних досягнень школярів. В Україні останнім часом методиці формувального оцінювання приділяється велика увага. Формувальне оцінювання – це оцінювання під час навчання і «для навчання» (англ. – «assessmentforlearning»)[3]. Формувальне передбачає проектування освітнього процесу відповідно до потреб здобувача освіти. При такому оцінюванні увага не фокусується тільки на виставленні оцінки. Це процес змістовної взаємодії між усіма учасниками освітнього процесу за зрозумілими для них цілями і критеріями.

Для успішного запровадження формувального оцінювання студент повинен бути активним його учасником, а не отримувачем знань. Важливим є створення такої атмосфери передачі та засвоєння знань у якій здобувачі освіти не боятимуться ставити запитання, показувати що вони ще не знають або не вміють, але хочуть це вивчити.

В процесі дослідження нами виокремлено складові формувального оцінювання зокрема [1]:

- визначення зрозумілих здобувачам освіти цілей навчання;
- отримання конструктивних відгуків учнів про їхні навчальні досягнення відповідно до поставленої мети;

– регулювання педагогом навчального процесу відповідного до отриманих результатів здобувачами освіти.



Рис. 1. Шляхи реалізації формуального оцінювання

Формувальне оцінювання не проводиться вибірково і не зводиться до заповнення педагогом певних форм. Крім того, без постійної активної участі здобувачів освіти в оцінюванні, без жодного з вищезазначених пріоритетних факторів, формувальне оцінювання може стати формальним. Тому його необхідно систематизувати і інтегрувати в кожне навчальне заняття. Для цього потрібно шукати сучасні підходи до організації освітнього процесу та формувати таку культуру оцінювання, яка орієнтована на студентів та їхній рівень у засвоєнні нових знань [2].

Систематичне впровадження й використання методики формуального оцінювання передбачає рівний доступ до якісної освіти та допомагає досягти високих результатів навчання. Таке оцінювання розвиває у здобувачів освіти вміння вчитися і допомагає формування ціннісного орієнтиру неперервного навчання.

Важливий вплив на якість навчального процесу має зворотний зв'язок, який включає обмін інформацією між усіма учасниками освітнього процесу про їхні навчальні досягнення в контексті певних цілей та очікуваних результатів [4].

Формувальне оцінювання сприяє розвитку у здобувачів освіти метакогнітивних навичок, зокрема вміння планувати, регулювати та систематизувати власну навчальну діяльність, характеризувати причини помилок та шляхи їх виправлення. Це стає можливим, особливо завдяки зосередженню на процесі та цілях навчання, орієнтації на результат, використання методів самооцінки та взаємооцінювання.

Отже, важливість формуального оцінювання полягає в тому, що воно підвищує мотивацію, розвиває здібності до навчання та допомагає досягти кращих результатів навчання.

Список використаних джерел

1. Генсерук Г. Р., Мартинюк С. В. Інноваційна педагогіка: науковий журнал. Херсон : Гельветика, 2020. Вип. 30, т. 2. С. 155-158..

2. Кабан Л.В. Формувальне оцінювання навчальних досягнень учнів у новій українській школі – URL: www.narodnaosvita.kiev.ua/?page_id=4471. (дата звернення 2.03.2022).
3. Кельнер С.С. Оцінювання знань як стимул розвитку. Шкільному психологу все для роботи. 2012. № 9 С. 8-9.
4. Локшина О. Інновації в оцінюванні навчальних досягнень учнів у шкільній освіті країн Європейського союзу. Порівняльно-педагогічні студії. 2009. № 2. С. 107-113.
5. Нова українська школа: poradnik dla vchytelja / під заг. ред. Бібік Н. М. К.: ТОВ «Видавничий дім «Плеяди», 2017. 206 с.

ЦИФРОВІ ТЕХНОЛОГІЇ В ПІДГОТОВЦІ ВЧИТЕЛІВ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ

Грабик Надія Михайлівна

кандидат наук з фізичного виховання і спорту, доцент кафедри теоретичних основ і методики фізичного виховання,

Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка,
ngrabyk@gmail.com

Грубар Ірина Ярославівна

кандидат наук з фізичного виховання і спорту, доцент кафедри теоретичних основ і методики фізичного виховання,

Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка,
hrubar@ukr.net

Процес стрімкої інформатизації та цифровізації суспільства в усіх його сферах відбувається сьогодні. Цифрові технології стали потужним та необхідним інструментарієм сучасного покоління. Цифрова трансформація освіти і науки є однією з ключових цілей МОН України. [<https://mon.gov.ua/ua/news/cifrova-transformaciya-osviti-i-nauki-ye-odniyeyu-z-klyuchovih-cilej-mon-na-2021-rik-sergij-shkarlet>].

Цифрові технології в наш час – це інструменти, які відкривають нові можливості для реалізації завдань сучасної освіти: навчання в будь-який зручний час, реалізація компетентнісного та дослідницько-пізнавального підходів, проєктного, особистісно-орієнтованого та адаптивного навчання, навчання впродовж життя, навчання без кордонів тощо [6].

Крім базових цифрових навиків (підготовка текстових документів, порівняльних таблиць, презентацій, тестів тощо) сучасний вчитель повинен володіти інноваційними практиками для впровадження таких моделей навчання, як: адаптивне навчання, синхронне та асинхронне навчання, змішане навчання, самостійно направлене навчання, дистанційне навчання, хмарне та мобільне навчання, віртуальний клас, перевернутий клас, система управління e-learning, система управління навчальним процесом, курсом (CMS), гейміфікація, персоналізація, цифровий сторітелінг [1; 4; 8].

Використання цифрових технологій розширює дидактичні, методичні, інформаційні та технологічні можливості здійснення освітнього процесу та підвищує якість професійної підготовки майбутніх фахівців з фізичної культури у вищій школі [3; 5].